

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 13 września 2023 roku

OS-WP-II.310

DECYZJA NR 1233/23/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 221 z późn. zm.) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, reprezentowaną przez pełnomocnika, w części wniosku dotyczącej zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej, o której mowa w ustawie z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 1658) odnośnie: braku konieczności uiszczenia opłaty produktowej i prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w art. 34 oraz art. 19 ww. ustawy w związku z działalnością polegającą na dostawie produktów w opakowaniach do kontrahentów na terytorium Polski z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej w ramach międzynarodowych warunków sprzedaży (Incoterms) rozpoznanych jako warunki Ex works – uznaję za prawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 9 sierpnia 2023 r. (data wpływu - 16.08.2023 r. X, reprezentowana przez pełnomocnika, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą lub Spółką, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia opłaty produktowej i środków na publiczne kampanie edukacyjne, o których mowa w ustawie z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 1658) zwanej dalej ustawą o opakowaniach oraz opłaty produktowej, o której mowa w ustawie z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903) zwanej dalej ustawą o opłacie produktowej. Niniejszą decyzją objęto część wniosku dot. ustawy o opakowaniach. Natomiast część wniosku dot. ustawy o opłacie produktowej została rozpoznana w oddzielnej decyzji administracyjnej.

Do wniosku zostało dołączone pełnomocnictwo oraz potwierdzenie opłaty skarbowej za złożenie pełnomocnictwa i potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji interpretacyjnej zgodnie z art. 34 ust. 6 Prawa przedsiębiorców.

I. Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

Spółka jest podmiotem z siedzibą w Wielkiej Brytanii zajmującym się sprzedażą środków smarnych oraz posiadającym rejestrację dla celu podatku od towarów i usług w Polsce, Przedmiotem działalności Spółki w Polsce jest sprzedaż oferowanych produktów w opakowaniach. Spółka nie posiada oddziału w Polsce. Ponadto, Spółka spełnia definicję przedsiębiorcy określoną w art. 4 ustawy - Prawo przedsiębiorców.

Spółka prowadzi swoją działalność w Polsce w oparciu o dwa scenariusze:

1. Spółka dokonuje dostawy produktów do Polski z krajów trzecich. Wnioskodawca rozpoznaje wówczas import towarów w Polsce, a następnie dokonuje sprzedaży towarów swoim klientom (dalej również: "kontrahenci") na terenie kraju.
2. Spółka dokonuje dostawy produktów do jej kontrahentów na terytorium Polski z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej. Z perspektywy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz.931 z późn. zm.) to klienci Wnioskodawcy dokonują wówczas wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów. W ramach międzynarodowych warunków sprzedaży (Incoterms) dostawy te są rozpoznane jako Ex works".

II. Pytanie Strony dot. ustawy o opakowaniach:

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:

1. Czy Wnioskodawca będzie zobligowany do realizacji obowiązku uiszczenia opłaty produktowej i prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w art. 34 ust. 2 oraz art. 19 ust. 1 ustawy o opakowaniach w sytuacji, gdy Strona dokonuje dostawy produktów do jej kontrahentów na terytorium Polski z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej?

III. Stanowisko Strony:

Zgodnie z brzmieniem ustawy o opakowaniach, na podmiotach wprowadzających produkty w opakowaniach ciąży obowiązek, między innymi:

- a) zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty do obrotu, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o opakowaniach;
- b) w przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 ww. ustawy, wniesienia opłaty produktowej o której mowa w art. 34 ust. 2 ustawy o opakowaniach, obliczonej oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu oraz poziomu recyklingu dla wszystkich opakowań razem;

c) na mocy art. 19 ust. 1 ustawy o opakowaniach, prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, przy czym zgodnie z art. 19 ust. 4 ww. ustawy, w przypadku samodzielnej realizacji obowiązków, obowiązek ten winien być realizowany poprzez:

- przeznaczenie w danym roku kalendarzowym na publiczne kampanie edukacyjne lub
- przekazanie w danym roku kalendarzowym na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa:

- łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

W celu określenia, czy wyżej wymienione obowiązki dotyczą Wnioskodawcy, kluczowe jest zatem sięgnięcie do definicji wprowadzającego produkty w opakowaniach. Ustawodawca w art. 8 pkt. 23 ustawy o opakowaniach definiuje wprowadzającego produkty w opakowaniach jako przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, w szczególności jako:

a) wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r, - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324 oraz z 2022 r. poz. 2185), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy,

b) pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzającego je do obrotu,

c) prowadzącego:

- jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m² sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach,
- więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5000 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach.

przy czym za przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy o opakowaniach, zgodnie z brzmieniem art. 8 pkt. 11 ustawy, rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy - Prawo przedsiębiorców.

Nadto, w myśl punktu 24 przytoczonego powyżej art. 8 ustawy o gospodarce opakowaniami, za wprowadzenie do obrotu uważa się odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji; za wprowadzenie do obrotu uważa się także:

- a) import opakowań,
- b) import produktów w opakowaniach,
- c) wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań,
- d) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach,

- dokonywane na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej.

Dodać przy tym należy, iż jak stanowi art. 8 pkt. 20 ustawy o opakowaniach, za

wewnątrzspółnotowe nabycie produktów w opakowaniach rozumie się przywóz produktów w opakowaniach na terytorium kraju z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu.

Zgodnie z przedstawionym w scenariuszu nr 2 stanem faktycznym, Spółka dokonuje dostawy produktów do jej kontrahentów na terytorium Polski z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej. W ramach międzynarodowych warunków sprzedaży (Incoterms) dostawy te są rozpoznane jako Ex works. W przypadku warunku handlowego Ex Works (EXW) odpowiedzialność za przywóz towarów spoczywa na ich nabywcach tj. klientach Wnioskodawcy. W takim schemacie dostaw, sprzedawca jest zobowiązany dostarczyć towary do określonej lokalizacji, jednakże to nabywca jest odpowiedzialny za dopełnienie wszelkich formalności związanych z przywozem towarów.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Wnioskodawcy nie dokonuje on wprowadzenia produktów w opakowaniach do obrotu, ponieważ przywóz towarów w ramach Ex Works jest dokonywany przez kontrahentów Spółki. Co za tym idzie, zdaniem Spółki, dostarczanie produktów z innych krajów członkowskich przez Wnioskodawcę do kontrahentów na terytorium Polski nie będzie podstawą do powstania obowiązków o których mowa w art. 34 i art. 19 ustawy o gospodarce opakowaniami wobec Spółki.

Wobec powyższego, Spółka stoi na stanowisku, iż obowiązki ustawowe spoczywają na Klientach Wnioskodawcy i, w związku z niemożnością uznania Spółki za podmiot wprowadzający produkty w opakowaniach w zakresie scenariusza nr 2 opisanego w stanie faktycznym oraz na mocy ustawy o opakowaniach, w rozumieniu Wnioskodawcy, nie będzie on zobowiązany do:

- a) uiszczenia opłaty produktowej o której mowa w art. 34 ust. 2 ustawy o opakowaniach (w przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 ustawy);
- b) prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o opakowaniach.

Jednocześnie Spółka jest świadoma, iż celem ustawy o opakowaniach jest zapewnienie odpowiedniego poziomu recyklingu opakowań w jakich wprowadzane są produkty na terytorium kraju. W opinii Wnioskodawcy, w schemacie transakcyjnym przez niego przedstawionym, to klienci Spółki, jako podmioty wprowadzające towary do obrotu w rozumieniu ustawy o opakowaniach, będą zobligowani do realizacji powyżej wskazanych obowiązków. Wobec powyższego, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, to Klienci Spółki winni zostać uznani za podmiot wprowadzający produkty w opakowaniach na terytorium kraju po raz pierwszy.

W nawiązaniu do przedstawionego stanu faktycznego, Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż brak jest przesłanek świadczących że ciężar na nim obowiązki wymienione w art. 19 ust. 1 i art. 34 ust. 2 ustawy o opakowaniach w sytuacji, gdy Spółka dokonuje dostawy produktów do jej kontrahentów na terytorium Polski z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej. W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego w scenariuszu nr 2 (scenariusz nr 1 opisany w stanie faktycznym nie został przez Stronę objęty pytaniami o interpretację) w części dot. ustawy o opakowaniach, przedstawiam stanowisko co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 1658).

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o opakowaniach, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać recykling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty. Wprowadzający produkty w opakowaniach definiowany jest w art. 8 pkt 23 ww. ustawy jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, w tym importujący i dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach. Tak więc przywóz do kraju produktów w opakowaniach podlega przepisom ustawy w zakresie zapewnienia poziomów recyklingu.

Wprowadzenie do obrotu definiowane jest w art. 8 pkt 24 ustawy o opakowaniach - jako odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji. Datą wprowadzenia do obrotu jest, zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 2 i 3 ww. ustawy

- data przywozu na terytorium kraju;
- data wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach.

Strona realizuje dostawy produktów w opakowaniach do swoich kontrahentów na terytorium Polski z innych krajów członkowskich Unii Europejskiej w ramach międzynarodowych warunków sprzedaży (Incoterms) rozpoznanych jako warunki Ex works.

W międzynarodowych warunkach sprzedaży Incoterms, w ramach warunku handlowego Ex works (EXW) obowiązkiem sprzedającego jest dostarczenie towaru oraz faktury handlowej, a także pozostałych dokumentów wspomnianych w umowie sprzedaży. Ponadto sprzedający ma obowiązek dostarczyć towary do uzgodnionego wcześniej punktu, jednak nie odpowiada on już za załadunek towarów na odbierający pojazd. Co więcej, sprzedający w ramach EXW zobowiązuje się do dostarczenia towarów w uzgodnionej dacie lub w ramach uzgodnionego z kupującym okresu.

Warto również dodać, że sprzedający ponosi ryzyko w przypadku utraty lub uszkodzenia towarów podczas ich transportu. Nie ma on jednak wobec kupującego obowiązku zawarcia umowy przewozu. Musi on jednak na żądanie kupującego dostarczyć mu niezbędne informacje oraz wytyczne dotyczące wymogów bezpieczeństwa związane z transportem towaru, by kupujący mógł zorganizować przewóz. Podobnie jest w przypadku umowy ubezpieczenia, a także odprawy celnej. Nie odpowiada on za te kwestie, ale na żądanie kupującego musi dostarczyć informacje niezbędne do uzyskania ubezpieczenia, a także

musi pomóc w uzyskaniu wszelkich niezbędnych dokumentów do odprawy celnej. W końcu sprzedający ma obowiązek przekazania kupującemu wszystkich potrzebnych informacji i dokumentów, by mógł on przyjąć dostawę towarów.

EXW – jest to termin, który można rozwinąć jako Ex Works czyli z zakładu. Jest to wyznaczone miejsce, do którego ma przyjść dostawa. Jest to formuła handlowa Incoterms z grupy E, która zobowiązuje sprzedającego do dostarczenia towaru do miejsca, w którym będzie go mógł odebrać kupujący. Takim miejscem może być magazyn, plac czy zakład. Sprzedający nie musi dokonać odprawy celnej eksportowej ani też nie musi załadować towaru na określony środek transportu. To kupujący musi podstawić określony środek transportu, zorganizować cały transport za który musi zapłacić. I to na niego przenoszone jest ryzyko związane z tym co się stanie z towarem podczas jego przewożenia.

Stąd w przypadku gdy Strona sprzedaje produkty w opakowaniach polskim kontrahentem i rola Strony ogranicza się do dostarczania produktów do wskazanego miejsca w ramach warunków EX works to polscy kontrahenci są odpowiedzialni za dopełnienie wszelkich obowiązków wynikających z ustawy o opakowaniach. Tym samym, to polski kontrahent który dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach, będzie uznany za wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach w myśl ustawy o opakowaniach.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Ponadto należy podkreślić, że decyzja interpretacyjna dotyczy wyłącznie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 3, 02-362 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.